

سزا وهه ره شه له پاژنه پښه كان به دۆزه خ، به جوانی وړیكى دهستنوږ بگرن

له عبداللهی کوری عه مرو -ره زای خویان لیبت- ده لیت: گه راینه وه له مه ککه وه به ره و مه دینه له گه ل پښه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- هه تا گه یشتنه لای هه ندیک ئاو له ریگادا ؛ هه ندیک خه لک په لایان کرد بو ئه نجامدانی نوږی عه سر، و به په له دهستنوږیان گرت، کاتیک گه یشتنه لایان پاژنه ی پښان وشکی پښه دیاربوو و ئاو ته ری نه کردبوو، بو په پښه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: «سزا وهه ره شه له پاژنه .» پښه كان به دۆزه خ، به جوانی وړیكى دهستنوږ بگرن

[سه حیح - راست] [(البخاري ومسلم) هاوران له سه ری]

پښه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- له مه ککه وه به ره و مه دینه سه فه ری کرد وهاوه لانی له گه لدا بوو، وله ریگه باندا هه ندیک ئاویان -وه کو گو میکیان- پښی، هه ندیک له هاوه لان دهستبه جی په لایان کرد بو ئه نجامدانی نوږی عه سر، به لام پاش دهستنوږگرتنیا پاژنه ی پښی هه ندیکیان ئاوی پښه گه یشتنو و وشک دیاربوو، بو په پښه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فهرمووی: سزا وتیاچوون له سه ر ئه وانه ی که مته رخه من له شو ردنی پاژنه ی پښان له کاتی دهستنوږگرتندا، و فهرمانی پښان کرد زور به جوانی وړیكى و ته واوی دهستنوږ بگرن

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/66392>

